

Ermeni ve Êzidîlerin 'ölüm yolunda' yaşam filizleniyor

Posted on 22/09/2017

Rakka'dan Dêra Zor'a uzanan çöller, Ermenilerden Êzidîlere uzanan bir ölüm yolu. Ermeni Soykırımı'ndan Êzidîlerin 73'üncü Fermanı'na kadar izler taşıyan bu yol, QSD operasyonlarıyla tarihi günler yaşıyor.

Bazı fotoğraflar insan beleğinde müthiş bir hatırlatmaya gider. Olayı hatırlatır, yüzyıllık acıyı hissettirir. O tarihe, o ana götürür. Düşünmeye başladıkça geriye gider hafıza. Bir yolcu gibi geçmişe yol alınır. İşte Rakka ve Dêra Zor çölleri arasında çekilen bu fotoğraf da böylesi bir duygu yaşıyor. Tren rayları Suriye'nin en büyük kenti olan Halep'ten başlayarak, Dêra Zor çöllere kadar uzanıyor. 1915 ve sonrasına gidildiğinde bu tren rayları Ortadoğu'nun kadim halklarından Ermeniler için bir ölüm yolu olmuş. Ermeniler buna "Ölüm yürüyüşü" diyorlarmış. 1915 yürüyüşü, Ağustos 2014 tarihini gösterdiğinde ayaklarından ve ellerinden prangalanan Êzidî kadınları buldu.

ERMENİ SOYKIRIMI

Tarih sayfaları 24 Nisan 1915'i gösterdiğinde Ortadoğu coğrafyası, Türkiye ve Kürt kentlerinden çıkarılan yüz binlerce Ermenin kabileler halinde Suriye ve Irak'a sürgün edilip, ölüme mahkûm edilmesine tanıklık ediyordu. Bu jenosit üzerinden tam bir asır geçti. Osmanlıların Ermenilere yönelik başlattığı etnik temizlik kapsamında tarihi verilere göre yaklaşık 1,5 milyon insan katledildi. Soykırım iki aşama şeklinde gerçekleştirilirken, yerlerinden yurtlarından zorla çıkarılan Ermeniler Suriye çöllere sürüldü. "Ölüm yürüyüşü" olarak da adlandırılan sürgün sırasında, kimi yaşlı, kadın ve çocuklar aç

bırakılarak ölüme terk edilirken, kimileri yolda kurşuna dizildi, kimileri de gasp ve tecavüze uğradı. Ermenilerin son “Ölüm yürüyüşü” ise Dêra Zor çöllerine oldu. Suriye’ye göç ettirilen Ermeniler, Serêkanîyê, Rakka, Halep, Minbic, Bab ve Mesken kamplarında toplatılıyordu. Sayıları 500 bini bulan Ermeniler, buradan da toplatılarak Dêra Zor çöllerine sürüldü. Bu sayının yaklaşık 250 bini göç yolunda katledildi. Dêra Zor’da Ermeniler için yaptırılan kamplara hiç kimse yetişemedi. Her iki kent arasında bulunan çöllerde halen Ermenilere ait kemikler bulunuyor. Kadim bir kültürün soykırım izlerinin dağıldığı topraklarda şimdi tarihi günler yaşanıyor.

73’ÜNCÜ FERMAN

1915’te yok edip, talan eden ve diri diri ölüme götüren anlayış hiç durmadı. Zaman zaman seyrinde azalma görülse de daha güçlü bir şekilde hortladı. Katliam, soykırım, talan, zulüm ve ferman birçok kez Ortadoğu halkları için tekerrür etti. 3 Ağustos 2014 tarihine gelindiğinde ise sahneye DAİŞ çıktı. Birçok yere saldırıp talan eden, kendisinden farklı olan her şeyi yok eden DAİŞ, en büyük zulmü ise Êzidîlere yaptı. Êzidîlerin kutsal mekanı Şengal’e saldıran DAİŞ, gerçekleştirdiği 73’üncü ferman ile Ortadoğu kıyımlar takvimine yeni bir kıyım ekledi. Şengal’de önüne gelen her şeyi yakıp yok eden DAİŞ, on binlerce Êzidî’yi hafızalardan kolay kolay unutulmayacak bir katliamdan geçirdi. Binlerce anne, baba, çocuk, genç kadın ve yaşlı Êzidî’yi esir alan DAİŞ, tıpkı Ermenilere yapıldığı gibi Êzidî kadın ve çocukları sıraya dizerek kafileler halinde Musul ve Rakka’ya götürerek köle pazarlarında sattı.

HAVARİLER

Şimdilerde bu yolun geçtiği hat tarihi anlara tanıklık ediyor. Rakka’dan Dêra Zor’a adım atılan her yer DAİŞ’ten arındırılıyor. Rakka’daki özgürlük operasyonları üçüncü ayını geride

bıraktı. Dêra Zor'a başlatılan hamle ise 3'üncü haftasına girdi. DAİŞ'ten yara almış her kesimden savaşçı, operasyonlarda yer alırken, bunlar arasında Êzidîlerin savunma gücü olan Şengal Kadın Birlikleri (YJŞ) de var. Bu güne kadar on binlerce insan karanlık pençelerden kurtarıldı. Onlar arasında çok sayıda Êzidî kadın ve çocuk da bulunuyor. Êzidî kadın savaşçılar, DAİŞ'in elinde bulunan esir kadınları kurtarmak için ev ev iz sürüyor. Rakka'da bakılmadık ev, sokak, cadde bırakılmıyor.

DÊRA ZOR ÇÖLLERİNE SÜRÜLEN ÊZİDÎ KADINLAR...

DAİŞ'in elinde bulunan kadınlar için, kurtarılan her sivil ve esir alınan her DAİŞ'linin ağzından da şu cümleler dökülüyor: "Onların birçoğu Rakka operasyonu başlamadan önce Dêra Zor'a, Meyadin'e götürüldüler. Çıkan emirler esir aldıkları Êzidî kadınlarla birlikte çıktılar kentten. Çoğunu otobüslere yükleyip Dêra Zor çöllerine yolladılar." 1915'te yaşanan çöllere sürülme zulmü, bu sefer Êzidî kadınları bulmuştu. "Ölüm Yürüyüşü" 102 yıl sonra tekrar gerçekleştirilerek, binlerce kadın kent kent ölüme götürüldü. Birçoğu kaybediliyor, birçoğu da sürgün yolunda katlediliyor. Ayakları ve elleri prangalı olan kadınlar, nereye götürüldüklerini bilmeden her gün ölüyor, öldürülüyor.

1915 VE BUGÜN

Ermenilerin imdadına kimse yetişmedi. Hepsi kırımdan geçirildi. Rakka ve Dêra Zor bu sefer kaderine terk edilmedi. İki şehir için de havariler gibi yetişen kadın savaşçılar, Ermenilerin unutulduğu gibi Êzidîlerin unutulmasına izin vermiyor. Esir alınan kadınlar için Dêra Zor çöllerine de yol alan kadınlar, hemcinslerinin arayışında. 1915'in ve 3 Ağustos'un kesiştiği bu topraklar, her adımda filizleniyor. Yüzyıllık acıların hesabının sorulduğu coğrafyada, bir devir de sonlanıyor. Karanlığın son kaleleri kadınlar tarafında kuşatılarak, son darbeler indiriliyor. Kadınlar darbe vurdukça aydınlık günler doğuyor.

MA / Nazım Daştan

Kaynak: mezopotamyaajansi.com